

DE STERRENTREK

Toneelstuk voor elf personages in zeventien scènes

door

FRANK HOUTAPPELS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE STERRENTREK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK HOUTAPPELS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Myrna - Zus van Mara, partner en zwanger van Johan.

Johan - Partner van Myrna.

Freddie - Buurjongen van Johan en Myrna, bevriend met Peter.

Peter - Bevriend met Freddie, partner van Lars.

Lars - Partner van Peter.

Colette - Collega van Mara en Trudy.

Trudy - Collega van Mara en Colette.

Mara - Collega van Colette en Trudy, zus van Myrna.

Bianca - Werkt in de kroeg.

Verpleegster.

Secretaresse.

Welkom baby.

Een smaakvol ingerichte flat, dure bank, daarvóór een kleurig Afrikaans tapijt. Myrna is zwanger. Johan, haar man, zit op de bank met een fotoboek, foto's van de woestijn.

Myrna: Ik hou van je.

Johan: Ik ook van jou.

Myrna: Ik vind dat we altijd moeten blijven praten. Zodat we geen vreemden worden voor elkaar. Dat zie je zo vaak gebeuren. De video komt er, en de tweede tv, iedereen is tevreden en voor je het weet, weet je niet meer wat er in de ander omgaat...

Johan: Erg is dat.

Myrna: Ja. Je suddert maar door en op een dag kom je tot de ontdekking dat je elkaar niet meer kent, omdat je elkaars ontwikkeling niet hebt bijgehouden. Dat lijkt me zo erg, dat mag ons nooit gebeuren.

Johan: Nee. Laten we daarvoor waken

Myrna: Waar denk je aan?

Johan: Hm?

Myrna: Waar denk je aan? Nu, op dit moment? Niet aan de woestijn, niet aan verre landen.

Johan: Niet aan de woestijn?

Myrna: Doe dat boek maar even weg. Waar denk je aan? *(Ze pakt zijn hand en legt hem op haar buik)*

Johan: Nu, op dit moment? Nu denk ik; waar denk ik aan, en dan denk ik, dat dacht ik net ook, toen je dat vroeg. Grappig, net een soort Droste-effect, heel leuk.

Myrna: Nee, daarvoor, waar dacht je toen aan?

Johan: Wanneer?

Myrna: Vóór ik het vroeg, waar dacht je toen aan? *(Ze beweegt zijn hand over haar buik op en neer)*

Johan: Voor je vroeg; "waar denk je aan"?

Myrna: Ja.

Johan: Dat wil je weten?

Myrna: Laat maar. Is al te laat.

Johan: Ja. Want dat weet ik nu niet meer. Dan had je moeten vragen; "waar dacht je aan?" Niet "waar denk je aan."

Myrna: Laat maar.

Johan: Heb ik gelijk of niet?

Myrna: Ja, je hebt gelijk. Lieverd. Maar als ik gevraagd had: waar dacht je aan? Had je dat leuke Droste-effect in je hoofd niet gehad.

Johan: Dat is zo. Kusje.

Myrna: Kus. Als de baby er is kun je niet meer hele dagen naar het stiltecentrum gaan.

Johan: Nee.

Myrna: Dan heb ik je nodig, hier.

Johan: Ja.

Myrna: Dan moet je me helpen. Het is heel veel werk, een baby.

Johan: Ze zeggen het.

Myrna: Ken je dat reclamespotje van dat leuke stel dat om beurten de hele nacht op moeten staan omdat de baby huilt? Ze staan om beurten op om de baby te halen, tegen de ochtend zijn ze allebei gebroken en dan begint die baby eindelijk te slapen... Die bengel. Ken je die niet?

Johan: Ik geloof het niet.

Myrna: Jawel, ken je wel... Het gaat over koffiemelk, eigenlijk.

Johan: Koffiemelk?

Myrna: Zij ligt 's met de slapende baby in bed, hij komt binnen om haar een kopje koffie te brengen en zij doet van ssssst. De baby slaapt. En ze heeft melk in haar koffie. Koffiemelk.

Johan: Jij drinkt je koffie zwart.

Myrna: Ik denk erover koffiemelk te gebruiken, is beter voor mijn maag. Zou voor jou ook beter zijn. Met melk, zonder suiker. En eigenlijk moet je stoppen met roken. *(Johan bladert weer in het boek)*

Myrna: Straks kun je foto's maken van de baby...

Johan: Het is jammer dat je nooit in de woestijn bent geweest.

Myrna: Wat moet ik in de woestijn?

Johan: Ik had je graag de woestijn laten zien.

Myrna: Wat is daar nou te zien?

Johan: Kijk eens naar mijn foto's...

Myrna: Mooi, zand. Heb je me al eens laten zien.

Johan: De stilte. Die zie je niet op foto's... *(hij staat op en wil weg gaan)*

Myrna: Niet weggaan Johan. Of in ieder geval niet naar dat stiltecentrum.

Johan: Je mag mee als je wilt.

Myrna: Welk normaal mens laat zich bij klaarlichte dag opsluiten in die wattenbollenkist om na te denken.

Johan: Je hoeft niet na te denken. Je kunt met de baby praten, in je hoofd.

Myrna: Dan kan ik hier ook. En jij, kom, zeg eens iets tegen de baby.

Johan: Ik zeg wel iets tegen de baby als ie er is.

Myrna: Wat?

Johan: Wat?

Myrna: Wat ga je dan zeggen?

Johan: Hallo, welkom, baby...

Myrna: En meen je dan ook wat je zegt?

Johan: Dat hoop ik.

Myrna: Ik hoop het ook.

Johan: Ik blijf niet lang weg..

Myrna: Maakt niet uit schat.

Johan: Kusje.

Myrna: Kus. Zeg dag tegen de baby.

Johan: Dag baby....

Nieuwe tanden

Een zaaltje in een buurthuis. Mara Trudy en Colette vormen een achtergrondkoortje. Trudy zit op een stoel. Mara ligt op de grond en doet rek en strek oefeningen. Ze wachten op Colette.

Mara: Waar blijft die hoer.

Trudy: Je moet haar geen hoer noemen.

Mara: Ze laat ons wachten. Kan ik niet uitstaan.

Trudy: En dan is het een hoer.

Mara: Pak me niet op een woord.

Trudy: Ze heeft vast weer een schnabbel.

Mara: Dat zeg ik. Het is een hoer. Kom eens in beweging jij. En trek die dikke trui eens uit.

Trudy: Ik moet mijn keel warm houden.

Mara: Wat voor schnabbel zou dat zijn.

Trudy: Ze moest iets zingen voor een spotje, iets van: Barbie gaat zwemmen, Ken sprokkelt hout, vakantie barbie, zo leuk heb je't nooit gehad. En koffiemelk, heeft ze ook gedaan. Heeft ze een fortuin mee verdient. D'r ligt bij mij thuis een enorme tandartsrekening naar me te grijnzen.

Mara: Wel mooi, je nieuwe tanden.

Trudy: Ik wou dat ik de eigenaar van dat paard kon achterhalen. Dan konden we misschien iets doen met verzekering.

Mara: Wees blij dat je gezicht zo goed geneest.

Trudy: Maar mijn stem. Wat hoor je aan mijn stem.... Krijg ik mijn oude stem terug?

Mara: Dat weet ik niet. Ik heb er niet zo op gelet.

Trudy: Dat moet je toch gehoord hebben? Vorige week, toen ik weer Tosti probeerde te zingen. Hoorde je toen geen vooruitgang.

Mara: Nee. Maar ik heb sowieso niks met klassieke muziek.

Trudy: Je kunt toch wel horen of mijn stem vooruit is gegaan?

Mara: Je tanden zijn prachtig. Dat is ook belangrijk.

Trudy: Het steekt af en toe.

Mara: We moeten nieuwe foto's laten maken.

Trudy: Dat een paard je van je toekomst berooft.

Mara: Je hebt bij ons toch ook toekomst. Je bent een goede achtergrondzangeres. Als je die dikke trui nou eens uittrok.

Trudy: Vijf jaar peperdure conservatorium, een trap van een paard tegen je strottenhoofd, en alles is voor niks geweest.

Mara: Jij hebt tenminste wat gestudeerd.

Trudy: Ben je weer afgevallen.

Mara: Ja. Maar weer niet op de goeie plek.
Trudy: Wat is de goeie plek dan?
Mara: Kijk eens naar Barbie, en kijk eens naar mij.
Trudy: Barbie heeft anorexia.
Mara: Niet waar. Niet met die borsten.
Trudy: Ze mist zeventien tot tweeëntwintig procent lichaamsvet waardoor ze onmogelijk nog kan menstrueren.
Mara: Alsof dat zo'n pretje is.
Trudy: Ze heeft wel een mooi gebit.
Mara: Wie?
Trudy: Barbie.
Mara: Als wij een concertje van Anita Meyer of Gordon mee kunnen draaien, ben je in één keer van je tandartsrekening af. Trudy: Wie is Gordon?
Mara: Wie is Gordon? Jezus, Trudy, als jij met ons mee wilt zingen moet je wel een beetje op de hoogte blijven van wat er in je vak gebeurt.
Trudy: Het is nou eenmaal niet mijn repertoire.
Mara: Een achtergrondzangeres hééft geen eigen repertoire.
Trudy: Ik ben een klassiek geschoolde sopraan. Mara: Gordon is top of the bill. Nederlands en Engels repertoire, totally hot in de nictenscène, boegbeeld van de VVD, hij heeft op de markt gestaan dus doet hij het ook goed bij de gewone man, en belangrijker, bijna al zijn nummers hebben backing vocals.
Trudy: En wie zijn dat dan, die backing vocals?
Mara: Jody Pijpers singers.
Trudy: Iedereen doet het met Jody pijper. Lee Towers, Renee Froger, Anita Meier en die Gordon. Zo komen wij nooit aan de bak. *(Colette komt binnen. Ze trappelt aan één stuk door met haar voeten)*
Colette: Hoor ik daar iets over Jody Pijper? Weten jullie het al?
Mara: Je bent te laat Colette.
Colette: Sorry, sorry.
Mara: Ga nou maar naar de wc, dan kunnen we beginnen.
Colette: Ik hoef niet naar de wc.
Trudy: Hou dan op met dat getrappel.
Colette: Ik heb net mijn spataderen dicht laten spuiten. Ik moet vijftien minuten in beweging blijven. Luister.
Trudy: Wat zijn dat, spataderen?
Colette: Souveniértje uit de bediening. Luister.
Mara: Daar weet ons prinsesje niks vanaf. Die heeft nog nooit een normaal baantje gehad.
Trudy: Ik heb recitals gegeven in bejaardentehuizen. Keihard is dat. En allemaal liefdewerk oud papier.

Colette: Luister!

Trudy: Snel dan. Ik wil nog wat Tosti studeren.

Colette: Jody's singers hebben een virus.

Mara: Ga weg.

Trudy: Allemaal?

Colette: Allemaal. En het ziet er naar uit dat ze tot na december uit de picture zijn.

Trudy: Wat vreselijk.

Mara: Wat goed! December! Dan is..

Colette: Lee Towers in Ahoy met een kerstgala.

Trudy: En klassiek rond kerst in Bartholdy.....

Mara: Hoe komen we daar binnen?

Colette: Ik heb al gebeld naar Stardust-promotions.

Mara: En?

Colette: Auditie, aanstaande woensdag. *(Mara en Colette slaken een vreugdekreet)*

Trudy: Maar kerst in Bartholdy, daar heb ik juist zo hard voor gewerkt.

Mara: Natuurlijk Trudy, maar ga je ook vooruit?

Trudy: Het is nog geen kerst, ik heb nog tijd.

Colette: Hou op Trudy. Wat heb je aan dat klassieke gekweel.

Trudy: Ik was een glasheldere sopraan.

Mara: Was. Wat wil je nu eigenlijk?

Trudy: Ik wil mijn stem terug. Ik wil Tosti zingen.

Colette: Maar dat kun je niet meer. Zie dat nou toch eens in.

Trudy: Als ik hard genoeg werk.

Mara: Dat gezeik over klassiek repertoire. Stilstaan en iets jammeren dat niemand verstaat. Je kunt dan wel vijf jaar klassieke zang hebben gestudeerd, maar wat weet jij godverdomme van het leven? Helemaal niks. Hoe denk je dat Coll aan die spataderen komt? Zeven jaar beulen in een wegrestaurant. Rennen, stilstaan, rennen, met een stinkende vis heen en een rotte kip terug. Dikke truckerspoten tussen je dijen en altijd blijven lachen. Bergen gore vaat, zoveel van dat zware witte kut hotelporselein heb jij nog nooit bij elkaar gezien. Alles voor een appel en een ei en eens een keer een andere panty dan die dikke degelijke fantasieloze flodderige rotpantys van de Hema die je moeder altijd had, of eens een ècht flesje parfum. Maar wat krijgt Mara? Baklucht. Zware zoete vette dikke baklucht. Iedere dag, wat zei ik, nacht, van fucking vijf uur in de ochtend tot twee uur in de middag in een Hemataartenbakkerij. Met als Extra bonus tien procent korting op het totale panty assortiment. Terwijl jij op je gemak wat toonladders stond te jengelen bij de een of andere uitgerangeerde grijze operamus. Jij mag jezelf dan wel een sopraantje noemen, maar als je

mij alleen al hoort hoesten zit er meer leven in dan in welk klassiek riedeltje uit jouw strot dan ook.

Trudy: Ik hoef hier helemaal niet op in te gaan.

Mara: Waag het eens.

Trudy: Jij weet toch net zo goed als ik dat er muziek is, en muziek. Bach of Burt Bacharach, het is allebei muziek, ik heb daar geen moreel oordeel over, maar wel mijn eigen voorkeur. Ik zing nou eenmaal liever :’lo ti sequii com’iride di pace’ dan shoebidoea.

Mara: Zie je, nou doet ze het weer.

Colette: Wij zingen niet alleen maar shoebidoea.

Trudy: Daar komt het in de praktijk wel op neer. Laat mij mijn ideaal.

Mara: En laat mij dan het mijne.

Trudy: Dat doe ik toch.

Mara: Je kijkt op me neer. Met je vijf jaar conservatorium.

Trudy: Wees nou toch redelijk Mara. Mijn leven lang heb ik die stem getraind. Ik heb een glashelder bereik van a tot c. Twee en een halve octaaf zonder breuk.

Mara: Had. Trudy. Had. Tot je op het verkeerde moment achter het verkeerde paard ging staan en iets zong wat dat paard verkeerd in de oren klonk. Vanaf dat moment ben je niet beter of slechter dan wij. Hou jezelf toch niet voor de gek. Probeer geen dooie koeien te reanimeren. Daar word je alleen maar ongelukkig van.

Trudy: Ik geef niet op.

Colette: Dat hoeft ook niet, toch, Mara, dat hoeft toch ook niet?

Mara: Oefen wat je wilt, als je maar reëel blijft.

Colette: Is het kwartier al voorbij?

Mara: Vast wel. Ga maar even zitten. Wanneer is die auditie?

Colette: Volgende week woensdag.

Mara: Laten we dan beginnen. Ik heb een nieuw pasje op Highway to freedom. Kijk, en zeg me wat je vindt.

Chaps

(De woonkamer van Peter en Lars. Peter is aan de telefoon. Lars kleed zich zorgvuldig aan. Trendy uitgaanskleding, waaronder een paar zwartleder 'chaps'. (Een broek die bestaat uit broekspijpen en tailleband, echter zonder kruis en zitvlak, vaak gedragen over een andere broek)

Peter: Je kookt de kip met het grofgehakte maggikruid en wat zout in een ruime hoeveelheid water gaar. Intussen pel je de uien en de knoflook en snippert ze fijn. Lekker fruiten in een kasserol, tomaatjes erbij, en pureren met kaneel, zout en peper naar smaak. Kip ontvellen, trancheren, en vijf minuten laten sudderen op een laag vuur. Wat? Met rijst. Of pasta. Wij eten pasta. Dat verdraagt Lars beter. Niet dat er verder iemand op let. Zijn moeder, die kookt voor hem wat ze wil. Aardappels, vette jus. En als 'ie verstopt zit, zit ik met de brokken. Kota kapama heet het, het is Grieks. Schrijf je 't op? Top.

Lars: Wie is dat?

Peter: *(Tegen Lars)* Ken je niet. *(Tegen Freddie)* Dus je komt? Kun je ons huis zien, en Lars.

Lars: Wanneer?

Peter: *(tegen Lars)* Mijn verjaardag. *(Tegen Freddie)* Nee, tegen Lars. Hij vroeg wanneer je komt, hij wil je dolgraag ontmoeten. Met hem? O goed. Hij ziet er goed uit, beter dan ik. Laatst gingen we naar het ziekenhuis voor een controle. Er was een nieuwe zuster en die jaagt spontaan een naald in mijn arm. Ik zeg wat doe je? Zegt ze je komt toch op controle? Ik zeg hij! Hij heeft het, niet ik! Soms zou ik wel folders willen drukken met die tekst, hij heeft het, niet ik. En die huis aan huis verspreiden. Geintje. Kunnen we niet meer lachen? *(Lars staat op en loopt naar de keuken. Peter kijkt nauwlettend naar hem. Tegen Freddie)* Wat heb je dan? Waar? Aanstippen met sterilon afblijven. Ik moet ophangen, ik heb iets op het vuur. Wie verder? Niemand. Ik reken op jou... Je moet je niet verplicht voelen... Maar je bent mijn beste vriend Freddie.... Mooi. Rond een uur of zeven. Dag lief. *(Lars komt terug uit de keuken)* Hinkte jij?

Lars: Nee.

Peter: Jawel, je hinkte.

Lars: Niet waar.

Peter: Ik zag het toch? Loop eens?

Lars: Waarheen?

Peter: Naar mij. *(Peter kijkt nauwgezet naar de voeten van Lars, terwijl deze loopt)*

Lars: Ik hink niet.

Peter: Nee, inderdaad. Ik dacht het even. (*Lars trekt leren chaps aan*)

Peter: Doe je dat aan?

Lars: Ja.

Peter: Waar ga je heen dan?

Lars: Roxy.

Peter: Is dat leer, Roxy?

Lars: Een beetje, op woensdag. Waar is mijn cockring?

Peter: Heb jij een cockring?

Lars: Ja, voor om mijn hals.

Peter: Een cockring, om je hals?

Lars: Aan een touwtje, om mijn hals, aan een touwtje.

Peter: Een cockring om je hals aan een touwtje...

Lars: Ik heb hem al.

Peter: O. Met wie ga je?

Lars: Alleen. Ik kom vanzelf iemand tegen.

Peter: Ja. Vanzelf. Ik ben blij dat ik dat niet meer hoef.

Lars: Wat?

Peter: In vol ornaat op zoek naar een vriendje. Op en neer door de Reguliersdwars of de eeuwige jachtvelden van de Warmoesstraat.

Lars: Ik ga niet op zoek naar een vriendje.

Peter: Nee, je hebt mij toch?

Lars: Precies.

Peter: Zullen we vrijen?

Lars: Heb je boodschappen gedaan?

Peter: Fuck. Vergeten. Ze leiden je ook zo af in die winkel. Er was een demonstratie van een nieuwe schuurspons, die trut stond met haar handel vóór het rekje met condooms. En ik dacht er nog aan op de koelafdeling. Ik dacht; had maar een briefje gemaakt, ik vergeet iets. Die schuurspons heb ik wel gekocht.

Lars: Ik neem wel wat mee uit de kroeg.

Peter: Die broek, sinds wanneer heb je die?

Lars: Sinds vorige week.

Peter: Is het eigenlijk wel een broek? Wat is het eigenlijk?

Lars: Het heeft met cowboys te maken, oorspronkelijk.

Peter: Ik ken geen enkele veeboer die dat aantrekt.

Lars: Jan heeft ze ook.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto